

contes breus

«L'home que no es florirà mai»

Hi ha persones que pel seu treball literari i ajudats pel seu tipus tenen una anomenada especial. És tanta, que fins algun pot estar tranquil que no hi ha pas perill que es floreixi.

El curs del temps ha posat de gran moda al culte i sempre remenat P..g P.j.d.s.

Podem dir al poble figuerenc: eil que en fareu un gra massa.

I si no escolteu converses:

(Som allavors de les gestes d'En Macià i les seves tropes).

—Mai diries qui és el dipositari d'articles sanitaris per als possibles ferits d'En Macià?

—Home, En P..g P.j.d.s?

—Ecoliquà. Així també ho he sentit a dir.

(Ara som als primers temps del «Foment de la Sardana»).

—Tot això del Foment i de «La Dansa Més Bella...» ja em penso de qui és obra.

—Home, és clar. Tot això ho ha fet fer En P..g P.j.d.s per poder dir i fer.

—Ja! Ja em sembla haver-ho sentit a dir...!

(Ara som quan van passar uns incidents entre els dansadors, la Junta i els músics del Casino Menestral).

—Quin escàndol, al Casinol! És estrany que aquell jovent s'hagi revolucionat...

—Home, jo he sentit a dir que En P..g P.j.d.s els va instigar.

—Vols dir? Té, ara recordo d'haver-lo vist per allí moments abans...

I aquests fets, que la gent té la gentilesa d'atorgar, gratuïtament, a l'home de moda, podrien ésser continuats indefinitivament.

Reneix l'Orfeo. Qui deu haver estat el pulsor de la seva nova activitat? I la gent que els és més fàcil no rumiar diuen: «Diuen En P..g P.j.d.s».

Sortim els de «el pebrot», i, vaja—diuen aquests mateixos—En P..g P.j.d.s en deu voler dir alguna de fresca que no podria dir per l'«Empordà Federal»...

I, recentment, amb les disposicions contra els coloms de la Rambla, això va ésser obra, segons aquesta gent, de P..g P.j.d.s, el qual fins amb un bastó, s'hi volia fer...

Nosaltres, que volem que hom faci fer gimnàsia al cervell, no podem tolerar els cervells atrofiats quan aquests no volen estar-se de dedicar aquestes gratuïtats.

I aquest bon ciutadà està tot amoïnàt en veure que, segons aquests del gra de massa, Figueres deu començar i acabar al carrer de Girona.

Però no hi ha mal que per bé no vingui (o del revés), la qüestió és que totes aquestes figuerades l'han d'haver inspirat, i de segur que n'escrirà un important conte intitulat «L'HOME QUE NO ES FLORIRÀ MAI».

FIVALLER.

solucions a les endevinalles i semblances

I.—A l'Agència Tauler, perquè hi ha Autos Ribot, Font i Artigas.

II.—La confiteria Casamitjana.

III.—A can Tort.

IV.—A casa En Deulofeu, puix si Deu lo feu....

(La publicitat de franc, no us podreu queixar).

Correspondència

Niní.—Vostè és massa exigent.

3 jotes.—Com pot veure, vostè és dels nostres.

Carrerito.—Nosaltres el carro el volem gros.

Joan.—Del cap de greix ja en varem parlar en el número passat i ja n'hi ha prou.

J. D. T.—A nosaltres no!

M. D.—D'aqueix senyor ja ens en preocuparem, puix també, com vostè, en tenim els nassos allò que se'n diu....

A. G.—Vagi fent que vostè va bé.

En el proper número publicarem:

Entreviu amb la caixa municipal

No deixeu de comprar-lo que serà molt interessant.

Impremta Vda. J. VILA.—Lasauca, 18.—Figueres